

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL.

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyil-t-é-ri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Haladjunk.

II.

Mindaz, mit Mindszent községe bármikor tervbe vett, szerencsésen megvalósult.

A földvétele és regále váltság, — koronája minden intézményeinknek — mily küzdés, ne mondjam, erőszak árán biztosított a községnek, azt tudja mindenki, de bármint küzdöttünk is a közjóért, kitartásunk, szivóságunk diadalmaskodott a rajongók ellenszenvé fellett, s ma van földünk, regale váltságunk.

Nehéz idők voltak azok, midőn a közjó ügyét csak véres verejtékkel s folytonos küzdelemmel lehetett egy lépéssel is előbbre vinni, midőn a rossz akarat, a tudatlanság, az ellenmondási viszketeg a legszentebb célt félre magyarázta, minden jót, szépet, nemest félre lökve, lábbal tiporva a látszólagos jónak áldozott.

Haladás, de nagyon is nagy haladás észlelhető e tekintetben is. Azok a ruganyos polgártársaink azóta sokat tanultak, tapasztaltak, szelidültek, ma már ők se ellenségei a jónak, szép és hasznosnak, mint eddig voltak. Ma már az ő törekvéseik sem oly ferde irányuak mint voltak, ma már ők is óhajtják a jót, szépet előmozdítani, s többé nem vetnek gátat a község haladásának, a közművelődésnek.

A midőn azt látjuk, s örvendetesen tapasztaljuk, miszerint a pártszenvedély dühe mindannyiszor visszaszál a maga medrébe, valahányszor a község közjava lép előtérbe, szivesen megbocsájtjuk a régi hibákat nem csak, de üdvözljük is polgártársainkat a küzdőfényben, a mikor nemes ambíció, üdvös cél, s a közjó előmozdítására irányuló akarat határozza őket cselekvésre.

E tulajdonok képezik alapját a község felvirágzásának, ily tulajdonokkal nem remélt, nem várt dolgokat keresztül vibetünk a község javára. E jó irány szüleménye az ártézi kut, az utca kockakövezése, a gyalogjárók kiépítése, iskoláink reformja, a köz-

ponti iskolaépület tervezete, utcaink csatornázása stb.

E jó irány megszüli községünknek a járásbiróságot, az adóhivatalt, ezek után a valami felsőbb: polgári, vagy gazdasági iskola létesítését.

Lapunk mult számában foglalkoztunk a járásbiróság létesítésének eszméjével. Ez legyen első lépés, mit községi közügyeink oltárára áldozunk. Ezt önként követni fogják a többi célirányos alkotások.

Mult számunkban kifejtettük azt, hogy tekintettel községünk s környékének topografikus viszonyaira és politikai beosztására, valamint a népesség nagyságára, nem csak helyén való volna egy új járásbiróság szervezése Mindszent székhellyel, de ma már oly fontos és érett kérdés ez, hogy többé előle kitérni nem lehet.

Tegye meg községünk a lépést, oly indokok támogatják ez ügyet, hogy a szerencsés siker szinte elmaradhatatlannak ígérkezik.

Kicsinyes motivumok ne riasztanak vissza e lépéstől, minők a hivatalos helyiség, avagy a tisztviselők lakáskérdése. Ha látják azt a háztulajdonosok, hogy lakházukat jobban értékesíthetik a hivatalnokok szaporultával, mint eddig, majd kezdetét veszi a házak át- és újra alakítása, ujak emelése.

Kérjünk járásbiróságot. A biztos remény tudatával mehetünk bele, hogy teljesedik rajtunk az irás szava: „Kérjetekek s adatik, zörgessetek s megnyitattik nektek.“

M . . .

A pálinka.

Minapában antialkoholista kongresszus volt Ausztriában. Szele átcsapott hozánk is és megszercent a toll a pálinka ellenségeinek kezében.

Valóban ideje is volna már, hogy megmozduljon a magyar társadalom és sürgősen cselekedjék e téren. Nálunk ez ideig mi sem történt a pálinkába rejlő veszedelem ellensúlyozására, akár az emberiség

romlására törő pálinka-mérők csökkentése, akár oly intézmények létesítése által, melyek az eddig pálinkaivással eltöltött időt más hasznos, léleknevesítő foglalkozással töltenék ki a szegény emberek számára.

A nép romlásának egyik főoka a pálinkaivás. Ezt a hajdan józan, önértetes, vendégszerető népet a pálinka mérge tönkretette. Elvitte régi erkölcsöseit, anyagilag pedig a pusztulás szélére juttatta. Hány magyar gazdának vagyona lecsuszott már azon a szüknyaku pálinkás üvegen.

Szomorúság tölt el bennünket, ha végig nézünk ezen a földhöz ragadt szegény községen. Bár merre tekintünk, mindenütt vendéglő, kocsmák, kis és nagydepó, pálinkát mérő fűszer- és szatócs-üzlet. És mind élhet! A nép sanyarog, üres a kenyerekosár, de mindig telt a pálinkás üveg. A szegények háza pusztulnak, romlanak, a pálinkadepós üzletek, kocsmák pedig mind büszkébben emelkednek s hova-tova paloták lesznek.

A nép gyengül erkölcsében, akaratában, vesz önálló gondolkodása és ítélőképessége.

S ezen a rémséges bajon nincs aki segítsen. Az állam tétlenül nézi a rombolást. A modern állam pálinkából él. — Számptalan millió folyik a kincstár fiókjába s azt mind a pálinka görgeti. A regále óriási jövedelmi forrása, mind a hordók csapjain keresztül csörgedez. Az állam érdeke, hogy minél nagyobb legyen a fogyasztás és italmérési jövedék, ami pedig csak úgy érhető el, ha a pálinka minél nagyobb csapon folyik.

A társadalom kezd mozogni. A jobbak küzdelemtől, harctól sem riadnak vissza.

Sőt egyéb is történik. Nap-nap után érkeznek papokhoz, tanítókhöz kérelmek, felszólítások, sőt parancsok, többször az államhatalom részéről, hogy hassanak oda, miszerint a nép elvonassék a szesz élvezésétől — és ugyanekkor az állam markába nevet s örül, ha minél több milliót irhat be ez elszegényítő veszedelem jövedék rovataiba.

Minden józan gondolkodásu ember belátja, hogy nálunk az erkölcsi romlás okozója, főfészke a bál. A bál, hová serdülő leányaink anya nélkül járnak, hol a

fiatalság fékevesztetten dorbézol, honnan kellő felügyelet hiányában eltávozik éjszákának idején és kóborol utcákon. Igen, a bál, hol komisz pálinkába öli egy hétig izzadtságos munkával szerzett keresményét, itt szokik rá a pálinka élvezetére, innen rohan az élvezetek és erkölcselenség fojtogató, polyp karjaiba.

De ezt hatóságaink nem látják. Nem akarják látni. A korcsmáros kér, könyörög. Azonnal meg van a bálengedély. Egy embernek kasszája gyarapszik, az egész fiatalság, a jövő nemzedéke pedig vész, vész erejében, erkölcsében és hitében. Mig ez iránt a hatóságnak nem lesz érzéke, mig nem lesz ereje egyesek érdekeit háttérbe szorítani a nép igazi érdekeiért, addig nem áll hivatása magaslatán.

Az állam mikor mohón kap a pálinka jövedelem milliói után, nem gondol arra, hogy a jövedelmi forrás hamar kiapadhat. A nép szegényedik, a nyomoruság ijesztőbb, mint valaha. A silány táplálkozás mellett a pálinka valóságos méreg. Ahol hus, szalonna van az asztalon, ott az alkohol nem emészti fel oly rohamosan erejét, de a hol még vasárnap is alig van hus a tálban, a hol krumplival alszik s ébred a munkás, ott a pálinka méreg, tűz, mely ég a csontokban.

Itt nincs más segítség, mintha az állam leteszi az álarcozt és nyíltan antialkoholista lesz. Neki kell a pálinka forrást kiapasztani, a hordók dongáit beverni, mert különben a vér forrása éppad ki a népben s a megmérgezett vérből származik a nemzet halála. Akkor azután se pénz, se vér; pénz nélkül pedig a pálinkában sinos üdv.

Üdvös rendszabályok.

Lapunk egyik barátjának tollából, előző oszikkünkben, nagyon is megszivlelésre méltó panasznak hangjai csendülnek föl a köznép soraiban mindinkább lábrakapott izsakosság és az ezzel karöltve járó erkölcsi hanyatlás ellen.

Hogy a cikk írójának mennyire igaz van, semmi sem igazolhatja inkább, mint az a körülmény, hogy csaknem egy és ugyanazon időben az illetékes hatóság is foglalkozik ezen bajokkal, s dicséretes jóindulattal igyekszik azok terjedésének gátat vetni.

A tiszántuli járás két legnagyobb községében: Mindszenten és Szegváron, rég időknek szomorú hagyománya a bálak rendezésében való telhetetlenség, s ugyanez alkalmakkor a hatósági ellenőrzésnek kijátszása.

T a r y István járási főszolgabíró ur kezdettől fogva sulyt helyezett az erkölcsrontó czézók kiküszöbölésére, ugy látszik azonban, hogy az eddigi eredményeket maga is kevesli, mert most szigorú rend-

szabályokat léptet életbe.

A főszolgabírói rendelet a következőleg hangzik:

„A rendőri kihágásokról érvényben álló 219/1893. kgy. számú jogerős törvényhatósági szabályrendelet 3. §-ában foglalt határozmányok figyelembe tartása mellett, a tiszántuli járás területén lévő korcsmák, vendéglők, politikai és társas-körök helyiségeiben rendezhető nyilvános táncmulatságok, szini előadások stb. engedélyezésére vonatkozólag, hivatalból, a következőleg rendelkezem:

A járás területén lévő összes korcsmákban és vendéglőkben 1901. évi május hó 1-től kezdődőleg, csakis minden második vasárnapon tarthatók nyilvános táncmulatságok és pedig oly megszorítás mellett, hogy egy és ugyanazon napra a község területén csak két korcsmáros, vagy vendéglős nyerhet mulatság tartására engedélyt, a közbeeső vasárnapokon pedig ilyen engedélyre a korcsmárosok és vendéglősök igényt egyáltalán nem tarthatnak.

A hatósági engedély mindenkor a korcsmárosok és vendéglősök számának megfelelő módon, illetőleg a már rendezett mulatságok számarányában adatik ki.

Magánosok, nyilvános táncmulatság tartására, hatósági engedélyt nem nyernek.

Politikai és társas-körök nyilvános szinelőadást és táncvizalmat csak jótékony célra és csak két hónaponta rendezhetnek. Ily mulatságok a fenti korlátozások mellett, a közbeeső vasár- vagy ünneppnapokon is tarthatók.

Korcsmárosok és vendéglősök táncmulatság tartására mindenkor csak esti 7 órától éjfélutáni 1 óráig, illetve a tavaszi és nyári hónapok folyamán d. u. 3 órától esti 7 óráig bezárólag nyerhetnek engedélyt.

A mely korcsmában vagy vendéglőben az engedélyezett táncmulatság alkalmával a záróra pontosan be nem tartatik; vagy pedig ott a korcsmáros, vendéglős, vagy a mulatság rendezőinek hibája vagy mulasztása következtén a közcsendnek megháborítása követtetik el: a hatóság belátása szerinti időtartama alatt ezen korcsmában vagy vendéglőben nyilvános mulatság nem tartható, esetleg az engedély kiadása egyszer és mindenkorra megtagadtatni fog.

Azon korcsmáros vagy vendéglős, a ki a korcsmai hitelezésre vonatkozó szabályokat megszegi; a ki helyiségeiben tiltott összejövetelekre, vagy a közerkölcsi séget veszélyeztető találkozásokra nyújt alkalmat, egyáltalán nem nyerhet engedélyt, sőt ellenében a kihágási büntető eljárás tétetik folyamatba, s töle az italméresi engedély is elvonatik.

Nyilvános szini előadások és táncmulatságok csak szabályszerűen bélyegzett és az engedélyezésre helyhatóságilag megállapított díjak kapcsán a járási főszolgabírói hivatalhoz legalább 8 nappal előbb benyújtott kérvény alapján engedélyeztetnek. A hiányosan felszerelt, vagy későn érkező kérvények figyelmen kívül hagyatnak.

Ezen rendszabályok Mindszent és Szegvár községek előljárásságai útján az összes érdekelt korcsmárosok, vendéglősök, politikai és társas-körök elnökei részére, egyéb községekben pedig az előljárásságok számára tudomásul és alkalmazkodás végett kiadtván, a községi előljárásságok egyidejűleg fegyelmi felelősség mellett utasított-

nak, hogy a rendelet határozmányainak szigorú betartását saját hatáskörükben ellenőrizzék, s a netán tapasztalható muladékoság, vagy visszaélésnek megtorlása iránt a főszolgabírói hivatalhoz jelentést tegyenek.

Kétségtelennek tartjuk, hogy a főszolgabíró ur rendelete mindazok körében, a kik a közerkölcsiség nagy érdekeit szívükön hordozzák, általános meggyugvást fog kelteni.

Annál megnyugtatóbb pedig ez a rendelkezés, mert a mint mi ismerjük annak kibocsátóját, a rendelet nem lesz irott malaszt, de ha szükség kívánja, tüzzelvassal is végre fog az hajtatni.

Előre is köszönettel vagyunk érte!

VEGYESEK.

— **Utépités.** Csongrádvármegye törvényhatósága nem régiben elhatározta a mindszent szegvári törvényhatósági közutnak az itteni temetőtől Szegvár felé eső részén két kilométernyi távolságnak műtűtá való kiépitését. A megtartott versenytárgyalás alkalmával a kavics burkolási vállalatot *Klinger és Tauszig* szegedi cég nyerte el, a földmunkák végzésével pedig a közigazgatási bizottság, tegnapelőtt tartott ülésében, *Jenei Antal* és társai helybeli munkásokat bizta meg, akik kötelezettséget vállaltak arra nézve, hogy a munkát minden nyereszkeskedési szándék nélkül teljesítik, a vállalati összegről nyilvánosan számolnak el, s a netán fönnmaradó pénzfölösleg arányos felosztására a járási főszolgabíró urat fogják fölkeríteni. Ez az ajánlat minden ékes szónál jobban dicséri a vállalkozókat, akiknek mi is szerencsét kívánunk.

— **A fősorozás.** Folyó hó 24-én és 25-én folyt le Mindszentén a fősorozás. Ez alkalommal a tiszántuli járás állításkötelesei vizsgáltattak meg, számszerint 437-en. Az összeirtak 482-en voltak ugyan, de 45-en nem jelentek meg. A 437 ember közül alkalmasnak találtatott 187, kik nagyobbára földmivesek és iparosok; csupán *Má c s a y Ferencz* joghallgató *Mágocsról*, ki mint egy éves önkéntes soroztatott be és *H e v e s i István* tanító *Szegvárról*, ki mint ilyen a póttartalékba helyeztetett, képviselték a tudományos képzettségű elemet. Ez adatok azt mutatják, hogy Mindszentén még ilyen jó arány nem volt elérve, mert az idei eredmény szerint a megvizsgáltaknak 40—41 % a vált be. Mindenesetre örvendetes dolog, hogy a mi szegény népünk fizikuma oly erős, hogy a nehéz munka sem teszi tönkre, még a gyermekeknél sem; mert hiszen az ifju sarjadék, a 17—18 éves gyermekemberek már a legnehezebb kubikmunkát végzik és hogy ennek daczára el nem nyomorodnak és meg nem erőltetik magukat, mutatja az imént lefolyt sorozás eredménye.

— **Nagy népünnepély.** A „Polgári Kör“, mely a társadalmi élet föllendítésén már eddig is szép sikerekkel fáradozott, programjába vette egy nagyszabású népünne-

pély rendezését, amelyenhez hasonlót a mindszenti közönség még nem látott. Az ünnepély részleteinek pontos megállapítása még hiányzik ugyan, de az már bizonyos, hogy az ünnepség pünkösdi napján fog megtartatni. A műsort annak idejében közölni fogjuk.

— **Apadás.** A Tisza zavaros hullámai, végre-valahára, megtérnek az anyamederbe. A felső Tiszán már jelentékeny apadás mutatkozik, s így valószínű, hogy árterünk is rövid idő alatt megszabadul a hideg takarótól, mely sok szegény embernek semmisítette meg reményeit.

— **Népkönyvtárak.** Hirt adtunk már róla, hogy a földmivélsügyi m. kir. min. azon czélból, hogy a gazdasági ismeretek terjesztése mellett az olvasni szerető munkás népnek helyes irányu szórakoztató könyveket nyújthasson, Mindszent, Mágocs és Derekegyháza községeknek külön-külön 173 kötetből álló ingyenes népkönyvtárat adományozott, a mely könyvtárban igen érdekes és tanulságos olvasmányokra akad az olvasni szerető közönség. A könyvtár már rég be is van állítva a község házában a jegyzői hivatalos szobába; azonban úgy látszik, hogy az előjáróság nem igen gondoskodott a könyvtár használati módjának ismertetéséről, mert a közönség alig veszi igénybe a szórakoztató olvasmányokat. E helyütt figyelmeztetjük az érdeklődőket, hogy a könyvtár minden községi lakosnak rendelkezésére áll. Lapunk legközelebbi számában közölni fogjuk a népkönyvtárban található összes könyvek pontos jegyzékét.

— **Gyermekek összeírása.** A vármegye közigazgatási bizottsága jó előre megtette az intézkedést az iránt, hogy a szeptember hónapban kezdődő új iskolai évben a tanítás akadálytalanul kezdetét vehesse. Megyeszerte folyamatban van a gyermekek összeírása, a kik közül természetesen a 3, 4 és 5 éves korban lévők óvodába járnak, a 6 és 11 év között lévők mindennapi tankötelesek, a 12, 13 és 14 éves korúak pedig ismétlők. Nálunk az összeírás e hó 22-én kezdődött meg.

— **Csavargók** Ráfael Mária és Anna cigányok, mint foglalkozás nélküli csavargók ismereteselek a hatóság előtt, mely már őket többször sújtotta büntetéssel és elolonzolással. Ujabbán ismét csavargás miatt tartóztatta le őket a helybeli rendőrség. Nem ártana, ha a jómadarak végleg ki is tiltatnának a határból.

— **Művészeti hajlam** szállotta meg Takács Erzsébet és Putnoki Rozál szegvári menyecskéket, a kik éjzakarának idején próbálták ki festői tehetségüket. A tiszteleltre méltó asszonyok, feibujtva, egyik éjjel, szemérmét sértő, trágár rajzokkal éktelenítették el több szegvári lakosnak falát; de vesztükre cselekedték, mert a művészi élvezetnek tanúi akadtak, s a szép-érzékű deink ellen már megtörtént a följelentés.

— **Elszaladt csikók.** Bihar Pál György szegvári lakosnak Kórógyóldal 2-ik számú tanyájáról folyó hó 15-én délután 6 órakor egy 2 éves világos pej kancza és egy 1 éves világos pej, csillagos homloku kancza csikója elszaladt és azóta a csikóknak nyoma veszett.

— **Lakás-hiány.** Szegvári levelezőnk írja a következőket: A Mágocs község te-

rületén levő Lászlótelep felosztása folytán a felosztott telep lakosságának tulajdonos része községünkben telepedett meg, aminek természetes következménye azután más nem is lehetett, minthogy a lakbérék rohamosan emelkedtek elannyira, hogy amely lakásért a múlt évben 50 koronát fizettek házbér fejéber, most 100 koronára csapta fel a háztulajdonos. De még is boldog volt, aki lakást kaphatott. Nagyon sok szegény munkás ember szivszorongva gondolt Szent György napjára, a lakás változások szezonjára. A beözönlött sok idegen annyira kiszorította a „benszülötteket“, hogy nagyon sokan egyáltalán nem kaptak lakást. Ezeknek a szerencsétleneknek számát szaporítja Buda Simon is, aki még csak egy kis kamrácskát sem kapott, ahol nagyszámu családjával meghuzhatná magát. Ugy segített azután a bajon, hogy egész családjával felkerekedve, — az ugynevezett csürhejáráson ütötte fel sátorát és azóta a hevenyében felállított sátorban huzzák meg magukat, ami bizony az idő viszontagságai ellen nem nyújt nekik védelmet. Bizony ideje volna már, hogy a község képviselő-testülete házhelyek kiosztásáról gondoskodna, mert számtalan család van hajlék nélkül, a kik szives örömet vásárolnának házhelyeket, ahol családi tűzhelyeket felépíthetnék. A csürhejárás azon részein, mely különben is vályogverő gödrökül szolgál, lehetne 50—60 házhelyet kiosztani. Figyelmébe ajánljuk a képviselő-testületnek ezt az ügyet.

— **A burok védangyala** cím alatt rendkívül érdekfeszítő új regény közlését kezdte meg a „Budapest“ ápril 26-iki számában. A regény tárgya az angol-bur háborúból van merítve, s főalakja egy bájos fiatal leány, ki együtt küzd honfitársaival a valóságos védőangyala a harczó buroknak. A regénybe szerepel egy hős magyar fiú is, a ki rettenhetlen vitézségével tűnik ki. A regény a háboru eddigi folyását és eseményeit rendkívül vonzóan és érdekesen tárja elénk; eselszövényeivel, hadikalandjaival valóságos hőskölteménynyé domborodik, s elejétől végig lebilincseli az olvasó érdeklődését. A regény eddigi közléseit, kívánatra, szivesen megküldi a „Budapest“ képes pol. napilap kiadóhivatala (Budapest, IV., Sarkantus-u. 3. sz. a.)

A hétről.

Nyúl farkánál is
Rövidebb léznek,
Csak annyit mondok:
Készül — a fészek.

Kicsi menyecske
Epedve várja,
Vajj! a családhoz
Mit szól a párja?

Arca derűs lesz:
Im itt jön — Gézi,
S a golyafészket
Mosolygva nézi . . .

Kópé.

CSARNOK. Kínai élet.

Földadó.

A jó földek után rizst és pénzt szednek adóba; silány területek után rizs nem jár. Némely földek emberemlékezet óta nem fizetnek rizst adóba; ennek a kedvezménynek okát nem ismeri senki. Így p. o. Hoa-ting kerületben „A kereszt pagodája“ név alatt öt járás van fölmentve a rizsben való adózás alól.

Kitetszik a mondottakból, mennyire változik a földadó a terület minősége és helye szerint. Átlag holdankint 500—900 szápek az adó, ha a föld kettős terhet visel, 20—400 szápek, ha csak egyszerűen van megadóztatva.

Nem fizetnek semmiféle adót: a hivatalos épületek, vámhivatalok, kormány által elismert pagodák, jeles férfiak templomai és siremlékei. Nem fizetnek adót olyan földek sem, melyeknek jövedelmét a jeles férfiak tiszteletére bemutatott áldozatokra fordítják. A mi a temetőket, árvaházakat, jótékony intézeteket illeti, a kormányzó föl van hatalmazva, hogy a császártól ezek adómentességét kérelmezze. Ellenben az intézetek ingatlanai minden adóval meg vannak terhelve.

Vannak más területek is, melyek emberemlékezet óta nem fizetnek adót; ilyen Szu-tsz-eou város legnagyobb része. Ebben a városban a kath. missiónak háztelke nem fizet adót, ellenben kertje már adó alá esik.

Az adózók holdankint 10—100 szápek jutalmat fizetnek az adószedőnek; minél több az adóköteles hold, annál kisebb ez az összeg és megfordítva.

Az adószedő a befizetett összegekről bélyeges nyugtatványt ad. Ezt az irást meg kell őrizni, mert az adó lerovásán kívül azt is bizonyítja, hogy a fizető tulajdonosa az illető ingatlannak. Különösen akkor tesz adókönyv jó szolgálatot, ha az adás-vevés nincs még hatóságilag elintézve.

Inséges esztendőben a törvény fölhatalmazza a helybeli hatóságot, hogy a kincstár terhére alamizsnát osztogasson, az adófizetést pedig a következő évekre halassza. Ha az inséges évnek termése csak fele az átlagos évi termésnek, a szűk esztendő adóját le kell fizetni a következő évben. Ha a termés csak hétézred része, a szokottnak, hét évre osztják szét az elmaradt adót. A császár kegyelemből el szokta engedni ezt az adót vagy legalább egy részét.

Teljes vagy részleges adóelengedés van: a császár koronázásakor, születése és uralkodása minden 10-ik évében. Hogy a kincstár fizethessen, a birodalom föllosztatik 3 részre; az adómentességet az egyes részek egymásra következő három évben élvezik fölvaltva.

Aki adóját a legvégső határidőig, vagyis a következő év 4-ik hónapjáig sem fizette meg, a tartozás nagysága szerint 60, 70, 80, 100 botot kap. Ha az adós nemes ember, elveszti rangját, sőt botbüntetést is kaphat. Mihelyt lefizeti adóját, visszakapja rangját.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

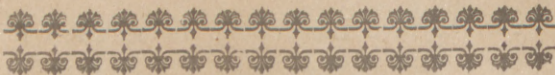
1132/1901. Csany község előljárástól.

Hirdetmény.

Csany község előljárása részéről közhírré tétetik, hogy a csanyi piac-
téren álló 1 szoba, 1 konyha és 1
székhelyiséget magában foglaló köz-
ségi mézárszék épület **folyó évi má-
jus hó 5-én délelőtt 9 órakor**
Csany község közházánál tartandó
nyilvános árverés után a legtöbbet
ígérőnek 3 évi időtartamra haszonbér-
be ki fog adatni.

Csany, 1901. április 10.

Góresz Péter, **Somodi János,**
jegyző. biró.

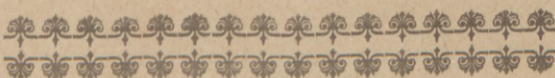

Egy

jól irni és olvasni tudó

f i u

a helybeli könyvnyomdában
tanoncznak felvétetik.

Magyar Biztosítási Iroda
Budapest, VII., Rózsa-utca 35. I. em. 15.

Ezennel értesítjük a biztosító ma-
gyar közönséget, hogy Budapesten

**„Magyar Biztosítási
Iroda“**

czim alatt egy oly intézményt létesí-
tettünk, mely a külföldi hasonló nagy
vállalatok mintájára, hivatva lesz a
biztosítási ügyekben utbaigazítással
szolgálni, teljesen díjmentesen tanácsot
adni s a közönség érdekeit a biztosító
vállalatok előtt képviselni.

Irodánk elvállalja az új biztosi-
tások felvételét, a legnagyobb kölcsö-
nöket eszközli ki, eljár károk és pe-
rek esetén, nem megfelelő kötvénye-
ket megfelelőekkel kicserél. Szóval
mind azon ügyekben a közönség szol-
gálatára áll, a hol a bonyolult bizto-
sítási ügyekben tanácsot, utmutatás-
sal szolgálhat.

Tekintve, hogy irodánk semmi-
nemű ügynökséggel összeköttetésben
nem áll, (nem is téveszthető össze
ügynökséggel) mindazon kedvezmé-
nyeket és jutalmakat, melyek biztosi-
tások közvetítésénél társaságok az
ügynöknek fizetni szoktak, mi a felek-
nek átengedjük.

Semminemű jutalékot, vagy költ-
séget fel nem számítunk. Mindazok,
akik valamely társaság képviselőtét
előnyös feltételek mellett óhajtják el-
vállalni, teljes bizalommal forduljanak
hozzánk.

Budapest, 1901. április 25-én.

Magyar Biz-
tosítási Iroda
Budapest, VII., Rózsa-utca 35. I. em. 15.

A b a d i e

szivarka-hüvely egy doboz 20 kr.

Képes levelező-lapok
szébbnél-szebb kivitelű-
ek, óriási választékban
W e i s z I. könyvkereskedésében kaphatók.

Hirdetések

jutányos áron vétetnek fel
lapunk kiadóhivatalában.

**Figyelmeztetés! A híres
MAUTHNER FÉLE MAGVAK**
zacskóin
rajt áll a MAUTHNER-NÉV.
A melyen nincs rajt, az

nem MAUTHNERTŐL való
és ha mintolyant ajánlják,
tessék visszautasítani.

Jobb és megbízhatóbb

gazdasági- és kerti-magvak

nem léteznek, mint aminőket

27 év óta szállit

Mauthner Ödön

cs. és kir. udvari magkereskedés

BUDAPESTEN

10-10

Irodák és raktárak (VII. Rottenbiller-utca 33.
(közuti villamos megállóhelye)

Elárusító (VI. Andrassy-ut 23.

helyiségek (A m. kir. operával szemben)

226 oldalra terjedő képes árjegyzékét ki-
vánatra ingyen és bérmentve küldi.